

jøforeninger såsom Det Grønne Kontaktudvalg, den botaniske forening »URT«, Friluftsrådet, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening, Greenpeace og Noah, medens Dansk Skovforenings og Tolvmandsforeningernes indsigelser ikke er blevet hørt, uagtet at det er medlemmerne af de sidstnævnte to foreninger, som betaler via deres produktion for de andres miljøflipperi.

Fremskridtspartiet er principielt enig i lovens formål om at bevare og værne de danske skove, og at der skal ske en forøgelse af skovarealet og skovproduktiviteten. Fremskridtspartiet er imidlertid meget betænkelig ved den kraftige opprioritering af miljøhensyn, som er sket i lovforslaget. Denne ændring af skovloven kan man kun betragte som en trussel mod et lønsomt privat skovbrugserhverv. Vi havde hellere set en noget mere effektiv opprioritering af egentlig vedproduktion og produktion af andre skovprodukter. Sådanne produktionshensyn har hidtil ikke lagt hindringer i vejen for varetagelse af miljømæssige hensyn.

Mindretallet har stillet nogle ændringsforslag til lovforslaget, hvor vi bl.a. har peget på det uheldige i, at man generelt lader egekrat omfatte af fredskovspligten. En egentlig inddragelse af nye områder burde i stedet ske i form af fredninger. Fremskridtspartiet er også imod den nye udformning af § 7, som i princippet forbyder udstykning af fredskovspligtige arealer. Denne skærpede udstykningsbestemmelse indebærer en øget risiko for en forringelse af selve skovtilstanden i de perioder, hvor et skovdistrikt udsættes for et ekstraordinært økonomisk pres. Det kan f.eks. ske ved et generationsskifte. Vi mener, at miljøministerens forslag er helt urimeligt og stridende imod almindelig retsopfattelse, når en ejendom f.eks. efter bestemmelsen kan blive pålagt fredskovspligt som følge af nogle forhold på en naboejendom.

Fremskridtspartiet har også ønsket at forhøje den procentandel af skovens arealer, der må dyrkes med juletræer og pyntegrønt i omdrift, fra 10 til 15 pct. I 1988 var produktionsværdien for pyntegrønt 170 mio. kr. i private skove og 13 mio. kr. i offentlige skove. Produktionsværdien for juletræer var i 1988 230 mio. kr. i private

skove og 7 mio. kr. i offentlige skove. Dyrkning af juletræer og pyntegrønt i kort omdrift er således en meget væsentlig indtægtskilde for de private skovejere. Indtægterne fra denne produktion har bl.a. gjort det muligt for de private skovejere at tage langsigtede hensyn i forbindelse med vedproduktion. Juletræs- og pyntegrøntproduktionen giver i øvrigt en ganske pæn eksportindtægt til Danmark, og via disse indtægter er de private skovejere i stand til at brødføde kontrollanterne i Skov- og Naturstyrelsen og skovdistrikterne, der på samme måde som en ixodes ricinus (skovflåt) lever af det private skovbrug med deraf følgende farer for økonomiske infektionssygdomme og kontrollantsyge. Det er også derfor, at mindretallet har stillet ændringsforslag nr. 14 til § 30 i lovforslaget, efter hvilket man i princippet kan få adgang til oplysninger af enhver art i en sådan grad, at man nærmest kriminaliserer hele den private skovsektor.

Denne meget uheldige kriminalisering af hele skovbrugserhvervet går igen i de foreslåede straffebestemmelser, hvor Fremskridtspartiet mener, at disse kun bør kunne anvendes i forbindelse med forsætlige overtrædelser af loven. Det er også uheldigt, at den administrative klageadgang er blevet indskrænket, idet vi mener, at afgørelser, som f.eks. er truffet af Skov- og Naturstyrelsen eller statsskovdistrikterne, bør kunne påklages til miljøministeren.

Endelig skal Fremskridtspartiet gøre opmærksom på, at forslaget til den nye skovlov indeholder en yderligere begrænsning i adgangen til at opdele skovejendomme eller frasælge dele af disse. Der kan således ved en restriktiv administration gennemføres en yderligere begrænsning i skovbrugets beredskab.

Den nye skovlov løser ikke problemet med generationsskiftet, og vi må erkende, at regeringens politiske initiativer på dette område slet ikke viser forståelse for nødvendige sammenhænge mellem de forskellige ministeriers lovprogrammer. Skatteministeriet, Miljøministeriet og Landbrugsministeriet, der hver især er meget vigtige for den danske skovpolitik, har endnu ikke ønsket at koordinere indsatsen med henblik på at sikre et godt skovbrug med de sta-